PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Sportul

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ANUL XXIX — NR. 7337 | 4 PAGINI 30 BANI | Marți 27 februarie 1973

EUGEN ALMER 4:09,4 LA 400 M LIBER — UN NOU ȘI VALOROS RECORD NAȚIONAL

Intr-un concurs de înot desfășurat la Reșița, Eugen Almer a înregistrat un nou record național (în bazin scurt) la 400 m liber cu timpul de 4:09,4. Rezultatul său reprezintă una dintre cele mai bune performanțe europene în acest sezon.

După a VI-a ediție a „Cupei de cristal"

NIVELUL VALORIC CEL MAI RIDICAT — PROBELE DE ALERGĂRI

● MULȚI COMPETITORI AU REALIZAT BAREMURILE ASOCIAȚIEI EUROPENE DE ATLETISM PENTRU C. E. ● VALERIA BUFANU ARUNCĂ MĂNUȘA... ● DOREL CRISTUDOR, SINGURUL JUNIOR DINTRE ÎNVINGĂTORI ● INVITAȚIILE LA CONCURS NU TREBUIE LANSATE ÎN ULTIMUL MOMENT

Ne-a plăcut să credem întotdeauna că singura competiție internațională de sală organizată de forul nostru de specialitate, **„Cupa de cristal"**, și-a cîștigat un loc meritat în rîndul mitingurilor indoor de anvergură ale sezonului rece. De altfel, de-a lungul anilor, la startul întrecerilor au fost prezenți atleți și atlete cu impresionante cărți de vizită, campioni olimpici și recordmani mondiali ca **Nikolai Avilov, Mary Peters, Renate Stecher, Wolfgang Nordwig, Wladyslaw Komar** și, la această ediție, **Ilona Gusenbauer. Ei au onorat Cupa nu numai cu prezența, ci și prin rezultate de cea mai bună valoare, mărturie în acest sens stînd recordurile excelente ale „Cupei de cristal".**

Prin această prismă ne așteptam ca și la a VI-a ediție, recent încheiată, să întîlnim în listele de concurs mai multe nume cu rezonanță în atletismul continental. Mai ales că **pînă la campionatele europene de sală mai sînt doar două săptămîni și întrecerile din sala „23 August" puteau constitui un bun prilej de verificare a stadiului de pregătire pentru această importantă competiție.** De altfel, pentru unii dintre concurenți (printre care și fosta recordmană a lumii la săritura în înălțime, dar mai ales pentru sportivii noștri) reuniunile de simbătă și duminică

Nicolae Perța — de două ori 7,7 pe 60 m g.
Foto : Ion MIHĂICA

(Continuare în pag. a 4-a)

Paul SLĂVESCU
Adrian VASILIU

O TEMĂ DE ACTUALITATE: SPAȚIILE DE JOACĂ, SPORT ȘI AGREMENT ÎN CARTIERE

IN „DRUMUL TABEREI", „MILITARI" ȘI „GIULEȘTI" SINT MARI POSIBILITĂȚI, DAR LIPSESC INIȚIATIVELE

Ancheta noastră

● În loc de mașini cu zgură, vin mașini ce descarcă moloz! ● Marele secret? Preocupare activă, pasionată ● Cartierul Giulești, avid după baze simple, așteaptă... ● Au apărut „specialiștii" și au... deteriorat! ● „Sintem dispuși să prestăm muncă voluntară să ni se spună ce avem de făcut" ● Pe terenurile din parcul Plevnei se face sport și la lumina... lunii

Situat în vestul Bucureștilor, sectorul VII al Capitalei, acest oraș într-un... oraș, are trei mari cartiere. Prin comparație, ele ar fi ca trei municipii, dacă luăm în considerație numărul populației: **Drumul Taberei,** cu 110 000 de locuitori (ceva mai puțin de cît Piteștiul), **Militari,** cu 50 000 de locuitori (cu aproximativ 4 000 mai puțin ca Tg. Jiu) și, în sfîrșit, **Giulești** cu 40 000 de locuitori (ca Deva).

Desigur, poate că nu întreaga populație a sectorului VII ar fi dispusă să practice sportul, mișcarea în aer liber. Dar nu încape îndoială că, luați la un loc, cei peste 90 000 de copii doresc acest lucru, cel puțin cu ardoarea cu care noi înșine doream, cînd eram de vîrsta lor, să ne dăm cu săniuța pe derdeluș, ori să ne confecționăm o minge și să o batem toată ziua pe terenurile virane.

Așa stînd lucrurile, este neîndoielnic că amenajarea de spații de joacă, de terenuri simple de sport, trebuie să facă obiectul preocupărilor edililor. Îl fac cu adevărat? Să vedem.

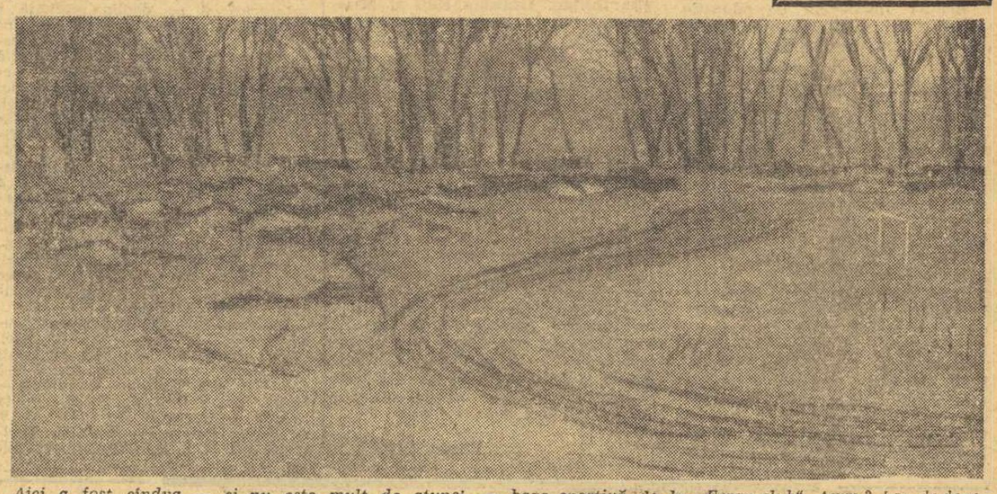

Aici a fost cîndva — și nu este mult de atunci — baza sportivă de la „Ecran-club". Acum? Loc de depozitare a gunoaielor!

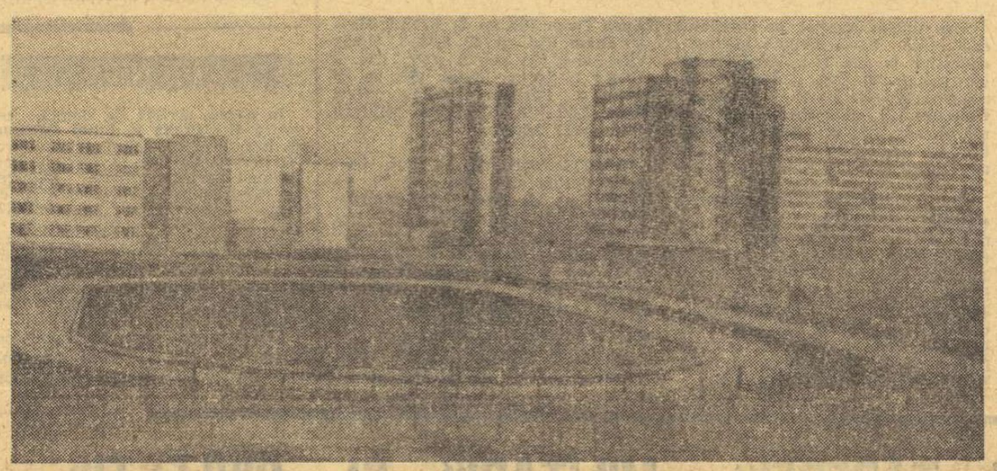

Într-o zonă populată din Drumul Taberei (lîngă școlile generale nr. 203 și 164) se conturează un microstadion...

„AZI JOACĂ PLEVNEI CU... ȘTIRBEI VODĂ"

Sînt mulțumiți copiii din perimetrul Cotrocenilor? Desigur! Și aceasta nu doar pentru că, cei mai mulți dintre ei, au acasă tot ce le trebuie, ci și pentru că au unde să zburde. Mai vîrstnicii cunosc imensul parc din vecinătatea hipodromului și a fostei arene Venus, sub denumirea de parcul Procopeala. Ei bine, se împlinește un an de cînd factori ce răspund de sănătatea copiilor noștri au avut ideea de a amplasa **pe platforma betonată, lungă de vreo 150 de metri, cîteva terenuri de sport cu auxiliarele de cuviință. Adică: două terenuri de handbal, alte două de baschet (separat au fost implantate, la distanțe mici unul de altul, panouri de antrenament pentru aruncarea mingii la coș) și, firește, un teren de fotbal.**

Vă rugăm să ne credeți — iar dacă nu, faceți-vă drum pe acolo — că acest microcomplex este permanent folosit. Pe ploaie și pe ninsoare (ca să nu mai spunem de zilele însorite), de dimineață și pînă seara tîrziu, copiii cartierului fac aici sport în voie, și doar părinții care îi cheamă acasă să mănînce și să se culce îi fac să nu continue activitatea și la lumina... lunii, sau a celor cîtorva becuri din parc.

Cît a costat amenajarea? O sumă derizorie. În schimb — ne spune tovarășul **Dan Lache,** de la Consiliul popular al sectorului — manopera a costat, exclusiv... entuziasm și bună voință. **Consiliul de educație fizică și sport al sectorului, avînd sprijinul C.M.E.F.S., al Consi-**

Raid anchetă realizat de
Modesto FERRARINI
Ion GAVRILESCU
Foto: **Paul ROMOȘAN**

(Continuare în pag. a 2-a)

Ne-au spus:

Maria Ciosescu, muncitoare F.C.T.B.: „Pentru copiii noștri mici, pentru cei mai mari avem nevoie de terenuri de joacă, de sport. Și cartierul Militari nu se poate mîndri cu așa ceva. Ba din contră"

Mihail Ionescu, funcționar „Să se facă spații de joacă dar economice și... gîndite. În fața blocului nostru sînt niște piese de beton, scumpe, neinspirate, pe care copiii s-au accidentat".

Prof. Nestor Covaciu (Șegen. 164): „Cunosc cartierul Drumul Taberei, oamenii. Am presta cu toții multe, foarte multe ore de muncă voluntară pentru amenajări sportive".

Lucia Bucuroiu, vicepreședinte al Consiliului de educație fizică și sport al sectorului 7: „Pentru cartierul Giulești trebuie să se facă mult mai mult. Miilor de cetățeni de aici și copiilor lor trebuie să li se dea posibilitatea să se miște în aer liber să facă sport. Este nevoie de terenuri simple cu iarbă, zgură sau bituminizate. În parcul Giulești, de pildă. La fel în cartierul Militari unde, se

(Continuare în pag. a 2-a)

ECOURI DUPĂ „EGALUL" DE LA LEIPZIG

ÎMBUNĂTĂȚINDU-ȘI OFENSIVA, HANDBALISTELE DE LA „U" TIMIȘOARA POT FI ÎN FINALA C.C.E.

LEIPZIG, 26 (prin telefon, de la trimisul nostru). Performanța realizată de Universitatea Timișoara la Leipzig (9—9 în prima manșă a dublei întîlniri cu S. C. Leipzig, din cadrul semifinalelor C.C.E. la handbal feminin) deschide campioanelor noastre o mare posibilitate de a se califica în finală. În acest meci ele au jucat bine în majoritatea timpului și, cu toate că n-au fructificat șansa de a cîștiga întîlnirea, putem spune că evoluția lor a fost foarte aproape de ceea ce știm că pot. Cu toate că ar trebui să scoatem mai mult în evidență lucrurile pozitive arătate de handbalistele timișorence la Leipzig, vom insista totuși asupra carențelor, deoarece, în cele 18 zile care le despart de meciul retur, ele vor trebui să lucreze intens pentru a elimina aceste lipsuri, obținînd în a II-a manșă, o victorie clară, care să le asigure calificarea în finala competiției.

Deși a jucat bine în apărare, mai ales în repriza secundă și îndeosebi atunci cînd a întrebuințat sistemul 4 + 2, echipa a acționat în atac mult prea lent. Handbalistele timișorence au înțeles bine că tactica cea mai potrivită este aceea de a păstra balonul cît mai mult timp: n-au înțeles însă că trebuie să joace în viteză, să amenințe poarta adversă în permanență și să albă curajul necesar de a șuta atunci cînd condițiile erau create. Asupra acestui lucru, credem noi, trebuie să insiste antrenorul C. Lache în analiza meciului și în pregătirile pe care le va efectua pînă la 17 martie. Ceea ce la Leipzig a fost evident — reintrarea în formă a Universității Timișoara — trebuie confirmat și în partida retur.

Iată acum cîteva ecouri după jocul de duminică seară:

PETER KRETZSCHMAR (antrenorul lui S. C. Leipzig și secundul național al R. D. Germane): „Ceea ce n-am reușit să obținem acasă vom reuși în deplasare! Eu am convingerea că echipa mea va juca finala cu Spartak Kiev la 1 aprilie, la Bratislava. Este adevărat, formația pe care o antrenez a jucat slab în partida de duminică, lăsîndu-se surprinsă de tactica de temporizare a jocului adoptată de adversare, dar eu îi cunosc potențialul și sînt convins că la Timișoara, la 17 martie, va obține victoria și, implicit, calificarea în finala C.C.E. Îl felicit pe colegul meu Constantin Lache pentru modul în care a pregătit această partidă, sperînd ca și el să mă felicite... după meciul de la Timișoara!"

CONSTANTIN LACHE (antrenorul Universității Timișoara): „Acum pot mărturisi că am avut convingerea că vom obține la Leipzig cel puțin un rezultat egal. Această convingere mi-a dat-o faptul că echipa se afla în ascensiune de formă, că și-a revenit treptat pe toate planurile după „accidentul" de la Iași. Am fi putut cîștiga la 2—3 goluri diferență, dar fetele n-au crezut prea mult în posibilitatea unei victorii, s-au temut să tragă la poartă, deși au avut multe situații favorabile. Trebuie să pregătim foarte bine returul, pentru că ne așteaptă un meci greu. Să nu uităm, fiecare echipă păstrează doar 50 la sută din șanse".

„DIE UNION" din Leipzig: „Românce au ales o tactică bună, reușind să păstreze mingea două treimi din partidă. Ceea ce a impresionat îndeosebi a fost finișul lor furtunos. Sigur, după acest „egal", handbalistele care se gîndesc la finală sînt cele de la Universitatea Timișoara".

„LEIPZIGER VOLKSZEITUNG", în cronica semnată de **Peter Lange**, sub titlul **„Handbalistele de la Leipzig și-au risipit șansele"**, notează că „echipa oaspe a jucat mai bine, adică așa cum trebuie s-o facă o formație aflată în deplasare. Încă sub impresia medaliilor de aur cucerite în campionat (pentru a opta oară și a șasea oară consecutiv, handbalistele din Leipzig n-au reușit să realizeze în partida desfășurată în sala din Leplaystrasse, în fața celor 800 de spectatori, un joc la nivelul celor cu care ne obișnuise. Credem că, după această remiză, Universitatea Timișoara are oarecum asigurată participarea la finală".

Hristache NAUM

AZI, LA POIANA BRAȘOV,

ÎNCEP CAMPIONATELE NAȚIONALE DE SCHI PENTRU SENIORI

Azi, în masivul Postăvarul, va avea loc cursa de slalom special din cadrul campionatului național al seniorilor. Zăpada abundentă din ultimele zile face ca întrecerile naționalelor să se dispute în cele mai bune condițiuni. Miercuri, pe Pîrtia Lupului se va disputa cursa de slalom uriaș.

La campionate și-au anunțat participarea cei mai buni schiori din întreaga țară. Printre protagoniști se vor număra: Dan Cristea, Dorin Munteanu, Gheorghe Vulpe, Constantin Văideanu, Nicolae Crețoi, Paul Ivănescu, Ion Bobiț. La fete vor participa, printre altele, **Daniela Munteanu, Iudith Tömöri, Georgeta Băncilă, Elena Neagoe ș. a.**

Pe marginea turneului selecționatei de hochei în Austria și Ungaria

UN BILANȚ FAVORABIL, care nu poate ascunde existența unor carențe remediabile

Selecționata de hochei pe gheață a României, care va lua parte, între 22 și 31 martie, la întrecerile grupei B a campionatului lumii (la Graz) a întreprins un turneu de cinci jocuri, în Austria și Ungaria, al cărui principal obiectiv l-a constituit verificarea hocheiștilor noștri fruntași în vederea acestei importante competiții. În încheierea acestui turneu se cuvin, firește, cîteva considerații de ordin general asupra jocurilor prestate de formația noastră, asupra comportării unora dintre hocheiști.

Mai întîi trebuie subliniat bilanțul favorabil cu care s-a încheiat turneul: patru victorii în cinci jocuri, dintre care două asupra selecționatei Austriei, prima adversară, la 22 martie, a reprezentativei române. Să le reamintim: 11—4 cu echipa K.A.C. din Klagenfurt (campioana Austriei), 4—2 și 3—4 cu reprezentativa Ungariei, la Budapesta, 5—0 și 6—1 cu Austria, la Graz. Prin simplă impresie și făcînd abstracție de scor, credem că cel mai bun joc a fost cel de la Klagenfurt, echipa locală — tot prin simplă impresie — putînd fi considerată, de fapt, cea mai puternică dintre adversarele formației noastre în acest turneu. După cum am relatat la timpul potrivit, din echipa K.A.C. fac parte mai mulți foști internaționali austrieci, doi canadieni (Roberts și St. John) și sovieticul Țiplakov, antrenor fiind Iuri Gluhov, fostul antrenor al lui Spartak Moscova. În această partidă, echipa noastră a făcut un joc bun, sub toate aspectele, spectaculos, atrăgîndu-și binemeritate aplauze din partea publicului.

Scorul atît de categoric a fost determinat de mai mulți factori obiectivi, între care forma excepțională a portarului nostru Dumitraș și, la polul opus, forma slabă a portarului austriac Springer, care a primit mai multe goluri ce, în mod obișnuit, erau parabile. Din acest motiv, lesne de înțeles, echipa noastră a evoluat cu mai multă siguranță, în timp ce formația adversă s-a dereglat, mai ales în apărare. De altfel, ziarele din capitala Carintiei scriau în comentariile lor că dat fiind caracterul prietenesc al acestui meci (reamintim că s-a desfășurat în cadrul manifestărilor prilejuite de „Zilele culturii românești"), pentru a nu supăra prea mult spectatorii, conducătorii K.A.C. ar fi trebuit, văzînd că portarul echipei lor nu merge, să fi apelat la... portarul de rezervă al românilor, fapt care ar fi dus, indiscutabil, la realizarea unui echilibru valoric pe gheață! În altă ordine de idei, trebuie subliniat că echipa noastră a jucat combinativ, în viteză, a șutat de multe ori la poartă în

Stefanov încearcă să-l depășească pe fundașul austriac Schuller
Foto: R. VILARA

Romeo VILARA

(Continuare în pag. a 2-a)

NU NE ESTE INDIFERENTĂ ȚINUTA SPORTIVILOR!

În sport, chiar dincolo de stringenta necesitate, echipamentul nu este o podoabă frivolă, pe care s-o putem trata după capriciile caracteristice modei sau după inspirații personale.

De multă vreme — și nu de azi, de ieri — **ceea ce distinge pe membrul unui club sau al unei echipe este portul insemnelor tipice sau tradiționale.** Apartenența la o grupare se manifestă așadar în primul rînd prin portul uniformei, care-i distinge pe sportiv și-i acordă o ținută demnă. Ne amintim, cu cîtă plăcere am salutat inițiativa baschetbaliștilor de la Rapid București, care nu s-au mulțumit să se echipeze la fel pentru evoluția pe terenul de sport, ci au cotizat din economiile personale pentru a-și croi frumoase taioare vișinii, cu care călătoresc în deplasările impuse de campionat, prezentîndu-se peste tot ca o formație unitară, elegantă în comportare și în ținuta vestimentară.

Din păcate, **în ultima vreme constatăm tot mai des neglijențe supărătoare în echipamentul unor sportivi.** În sporturile de echipă, reprezentanții aceluiași club se prezintă uneori pe teren în tricouri variate. Nu de mult, am văzut atleți care îmbracă tricouri fistichii (marcate cu embleme străine), din snobism și după un gust fără acoperire. Ar trebui să aplaudăm recenta măsură a federației de baschet, care a dat dispoziție arbitrilor de divizie să interzică accesul pe terenul de joc baschetbaliștilor fără o ținută corespunzătoare.

Neglijențele amintite devin cu atît mai supărătoare cînd se petrec cu echipele reprezentative. Multă lume a urmărit pe micul ecran unul din ultimele meciuri internaționale ale echipei de box a României, la Erfurt, și a putut constata — chiar și în lipsa culorilor — varietatea inadmisibilă a echipamentului purtat de membrii aceleiași echipe: tricou cu bandă tricoloră, tricou fără bandă tricoloră, chiloți de culoare închisă, chiloți de culoare deschisă etc.

Nădăjduim că federațiile vor restudia această problemă, pentru a găsi soluțiile cele mai nimerite, în vederea echipării uniforme a reprezentativelor naționale. Prezența într-o selecționată a țării — chiar într-un sport așa-numit individual — nu este o chestiune personală, ci implică o răspundere generală, inclusiv ținuta civilizată.

Ar mai fi un cuvînt de spus în legătură cu obligația morală pe care formațiile sportive o au față de televiziune, atîta vreme cît aceasta face un imens serviciu propagandistic sportului prin transmisiile sale. Cînd o întrecere se știe că va fi televizată, devine și mai stringentă (decît în tradiție) **datoria sportivilor gazdă de a avea la dispoziție două rînduri de echipament foarte contrastante la culoare,** pentru a se putea îmbrăca în funcție de culoarea adoptată de oaspeți și a păstra pentru telespectatori distincția netă coloristică, ușurîndu-le urmărirea competiției.

Victor BĂNCIULESCU

Mîine, la Dinamo

PUGILIȘTI CU MARE POPULARITATE ÎN PROGRAMUL GALEI DE BOX

Mai sînt puține zile pînă la data disputării turneelor pe categorii de greutate, unul din criteriile de selecție pentru campionatele europene de box din acest an. Apropierea evenimentului sportiv, la care pugiliștii fruntași nu pot participa fără să fi susținut — în prealabil — minimum două meciuri amicale, se face simțită în mai toate centrele pugilistice. În Capitală, de pildă, galele de la sfîrșit de săptămînă nu mai sînt suficiente, astfel că clubul Dinamo a decis să organizeze și miercuri, 28 februarie, de la orele 18, în sala din șos. Ștefan cel Mare, o nouă reuniune, la care vor participa o serie de pugiliști fruntași din cluburile bucureștene.

Printre cei ce vor urca treptele ringului se cuvine să-i amintim pe **Ștefan Boboc, Ștefan Băiatu, Vasile Drăgan, Iulian Lungu, Gabriel Pometcu, Răducanu Ivanciu, Gheorghe Pușcaș, Cornel Hoduț, Tudor Nicolae, Nicolae Păpălău, Dumitru Mihalcea, Vasile Croitoru, Petre Cojocaru** etc.